Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. sĕu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. sĕu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 15. Braşovŭ, Vinerĭ, 22 Ianuarie (3 Februarie) **1888.**

Jubileulŭ de 50 de anĭ
alŭ
„GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Sĕlagiu, 1 Ianuarie 1888.

Precum columna cea de norŭ şi focŭ a protegiatŭ poporulŭ celŭ alesŭ alŭ lui Dumneḑeu în patruḑecĭ de anĭ, astfel; „Gazeta Transilvaniei“ a condusŭ neamulŭ românescŭ, celŭ din nobila stirpe latină, în cincĭḑecĭ de anĭ: fie ca precum Davidŭ a săltatŭ înaintea chivotului legei (II Samuilŭ VI, 16), aşa sĕ săltămŭ înaintea centenarului „Gazetei Transilvaniei“. Evviva!

Ioanŭ Vicaşiu protopopŭ, **Alexandru Vicaşiu** preotŭ, **Augustinŭ Vicaşiu** preotŭ, **Emiliu Vicaşiu** preotŭ, şi **familiile lorŭ.**

Poiana sărată, 12 Ianuarie 1888.

Multŭ respectabile Domnule Dr. Aurelie! Scusaţi-mĕ pentru întârḑiare, căcĭ am fostŭ bolnavŭ; acum însĕ mĕ simtŭ bine şi nu voescŭ a trece cu vederea, de a'mĭ face datoria faţă cu doritulŭ jubileu de 50 de anĭ alŭ preţuitului ḑiarŭ „Gazeta Transilvaniei“, mai alesŭ că în timpulŭ acela, când a începutŭ a întra în viéţă şi a deştepta simţulŭ Româniloŭ — ce putere are unŭ ḑiarŭ naţionalŭ românescŭ! — am venitŭ şi eu dela metropolia din Bucurescĭ şi am intratŭ în funcţiune ca cântăreţŭ la Sf. biserică cu hramulŭ Sf. Nicolae, şi din timpulŭ acela am fostŭ în cea mai bună relaţiune cu distinsulŭ domnŭ alŭ D-vóstrĕ părinte în Domnulŭ rĕposatŭ Iacobŭ Mureşianu.

Vĕ rogŭ dér primiţĭ şi acum urarea mea.

Trăiéscă vredniculŭ bărbatŭ alŭ Româniloŭ d-lŭ Georgiu Bariţŭ, trăéscă respectatulŭ şi demnulŭ succesorŭ, actualulŭ Redactorŭ, Dr. Aurel Mureşianu.

Ioane Bĕloiu,
protopopŭ gr.-orientalŭ.

Craiova, 29 Decemvre 1887

O dorinţă viă şi fierbinte, care consumă de secolĭ inima tuturorŭ Româniloŭ şi pe care nemuritorulŭ poetŭ Andreiu Mureşianu, o cânta cu cuvintele: „Românĭ din patru unghiurĭ, uniţi-vĕ în cugetŭ, uniţi-vĕ'n simţirĭ“, începù a se realisa cu mai multŭ succesŭ, de când apărù „Gazeta Transilvaniei“, care luptă o jumĕtate de seculŭ pentru cultura şi deşteptarea naţională.

Pentru realisarea dorinţelorŭ şi aspiraţiunilorŭ Poporului Românŭ, urămŭ bĕtrânei „Gazete“, cu ocasiunea jubileului de 50 anĭ, viéţă lungă, şi D-Vóstrĕ. D-le Directorŭ, forţe nouĕ, perseveranţă şi victoriă.

Odată cu aceste urărĭ, Vĕ rugămŭ sĕ primiţĭ şi asigurarea înaltei nóstre consideraţiunĭ.

p. Clubulŭ naţionalŭ: **P. Chiţu,**
p. Societatea „Carpaţii Românĭ din Craiova“: **I. Cheţianu.**

Bandulŭ de Câmpiă, 7 Ian. 1888.

Dumneḑeulŭ lui Israilŭ vĕ trimiţă luceférulŭ sĕu de lumină conducĕtóre în nóptea întunecósă; ér eu voiu cere la masa Domnului sĕ vĕ binecuvinteze ostenelele D-vóstrĕ, ca sĕmênţa sĕmĕnată în grădina românismului sĕ aducă fructe însutite spre onórea Domniei vóstre şi a némului românescŭ pentru care vĕ jertfiţĭ.

Filipŭ Popŭ,
preotŭ greco-catolicŭ.

Feldru, 18 Ianuarie 1888.

Din inimă Vĕ salutămŭ şi Vĕ gratulămŭ jubileulŭ de 50 anĭ alŭ preţuitei foi „Gazeta „Transilvaniei“.

Sĕ Vĕ întăréscă Dumneḑeu, ca şi pe viitorŭ sĕ purtaţĭ cu probata-Vĕ bărbăţiă de ferŭ *stégulŭ adevĕratei politicĭ românescĭ.*

Gregoriu Mureşianu, Tóderŭ Scridonŭ, Ionŭ Ilóe, Leonŭ Oniţŭ, Petru Némţu, Simeonŭ Popŭ, Procopiu Ilieşŭ, Marcu Ilienĭ.

Sânte-jude, 26 Ianuarie st. n. 1888.

Vĕ urezŭ, D-le Redactorŭ, din inimă curată românéscă, ca Atotputerniculŭ Dumneḑeu sĕ vĕ lungéscă firulŭ vieţii cu mulţĭ anĭ fericiţĭ, ca sĕ puteţĭ cu demnitate purta flamura naţională şi sĕ ajungeţĭ şi alŭ doilea jubileu şi ḑi de bucuriă a preţuitei şi iubitei nóstre „Gazeta Transilvaniei.“

Vinŭ cu totŭ respectulŭ a Vĕ trimite o coşarcă împletită de mine pentru păstrarea de scrisorĭ, orĭ altceva ce veţĭ voĭ, care mĕ rogŭ sĕ o primiţĭ ca aducere aminte dela mine cu acea bunăvoinţă, cu care vĭ-o trimetŭ eu.

Petru Grama, învĕţătorŭ.

Oradea mare, 3 Ianuarie 1888.

Salutŭ cu mândriă naţională „Gazeta Transilvaniei“ cu ocasiunea jubileului şi întregŭ bravulŭ personalŭ redacţionalŭ.

Teodorŭ Pinter, juristŭ.

Sibiiu, 1 Ianuarie 1888.

Mamă „Gazetă“! Tu adĭ jubilezĭ. Dér pentru ce? Că m'ai născutŭ pe mine, n'ai nicĭ unŭ meritŭ. Nu-i meritŭ nicĭ că eştĭ de 50 de anĭ şi ai încă toţĭ dinţii şi măselele, pentru că 50 de anĭ ajunge oricine, décă din întêmplare nu móre mai nainte.

Totŭ meritulŭ tĕu e, că toţĭ cei ce au lucratŭ cu tine în viia desvoltării nóstre naţionale, nu se deosebescŭ de alŭ tĕu:

„Caliculŭ.“

Braşovŭ, 21 Ianuarie 1888.

„Discusiunea de trei ḑile asupra *legii socialiste* 'mi-a făcutŭ o impresiune pĕtrunḑĕtóre, pentru că ea ne arată, că adêncŭ este abisulŭ la a căruia margine amŭ ajunsŭ.“

Cuvintele aceste, ce le-a pronunţatŭ vestitulŭ conducĕtorŭ alŭ centrului, deputatulŭ *Windhorst,* în şedinţa de Lunĭ a parlamentului germanŭ, caracteriséză situaţiunea anormală şi periculósă în care se află adĭ imperiulŭ germanŭ, din causa mişcării social-democratice şi a mĕsurilorŭ de represiune, ce se iau contra ei în modŭ progresivŭ de cătră ocârmuirea din Berlinŭ.

Scimŭ, că în Germania esistă de mai multŭ timpŭ o lege pentru înfrênarea socialiştilorŭ. Prin acésta lege s'a întrodusŭ aşa numita „mica stare de asediu“. S'au pusŭ marĭ pedepse de închisóre pentru lăţirea de scrierĭ şi tipăriturĭ socialiste. Dispositiunile legei socialiste au şi fostŭ esecutate cu rigoresitatea cea mai mare în tot imperiulŭ. Cu tóte aceste guvernulŭ vine acum din nou şi cere dela parlamentŭ nu numai prelungirea numitei legĭ, ci şi înăsprirea ei.

Pentru viitorŭ se cere sĕ fiă pedepsitŭ orĭ şi cine, care a lăţitŭ vr'o scriere oprită socialistă, pentru ântâia óră cu închisóre de doi anĭ, şi décă se dovedesce că o face acésta ca profesiune sĕ fiă chiar *espatriatŭ.*

Propunerea de espatriare, făcută de guvernŭ în noulŭ proiectŭ de lege presentatŭ parlamentului, a produsŭ în totŭ imperiulŭ cea mai durerósă impresiune chiar şi la aceia, carĭ suntŭ contrarĭ declaraţĭ ai socialŭ-democraţilorŭ. Cei din partida imperiului, ca şi cei din centru, ca şi progresiştii, ca şi naţionalŭ-liberalii, ca şi partida polonă s'au pronunţatŭ în contra înăsprirei legei socialiste prin mĕsura de espatriare.

„Espatriarea propusă, ḑise Bamberger, trebue sĕ apară fiă-cărui patriotŭ ca cea mai crudă pedépsă. La Romanĭ espatriarea era sinonimă cu pedépsa de mórte. Se pare că intenţiunea guvernului este de a depărta cu ajutorulŭ dispoşiţiunei de espatriare pe social-democraţii din parlamentŭ. Dér tocmai ca contrarŭ alŭ lorŭ aşŭ regreta décă li s'ar lua putinţa a profesa în publicŭ învĕţăturile lorŭ rĕtăcite şi décă nouĕ ni s'ar lua putinţa de a-i combate“.

„Voimŭ sĕ combatemŭ social-democraţia“ esclamă de altă parte Windhorst, „dér numai cu mijlóce *drepte“.*

Guvernulŭ bismarkianŭ însĕ nu face aşa şi deputaţii socialiştĭ din parlamentŭ avură satisfacţiunea de a-i da o aspră lovitură morală descoperindŭ uneltirile poliţiei secrete prusiane în Elveţia.

Încă la începutulŭ desbaterei comunică deputatulŭ socialŭ-democraticŭ Singer, că în Elveţia fiindŭ arestaţĭ trei pretinşĭ socialiştĭ Schröder, Haupt şi de Ehrenberg, s'a constatatŭ din mărturisirile lorŭ şi ale martorilorŭ, că toţĭ trei au statŭ în serviciulŭ poliţiei din Berlinŭ, că agitau pentru „propaganda faptei,“ rĕspândeau scrierĭ socialiste şi stau în legătură cu cei mai de frunte agitatorĭ socialiştĭ. Acésta se confirmă chiar prin atestatulŭ poliţiei şi alŭ judelui instructorŭ din Zürich.

„De aicĭ urméză“— ḑice Singer, —„că poliţia prusiană prăseşce mai ântâiu crimele, contra cărora procede; presidiulŭ poliţiei din Berlinŭ stă în fruntea unei societăţĭ internaţionale de spionĭ, spre a aţiţa la crime, cu carĭ voiesce sĕ îngrozéscă pe cetăţenĭ!“

Lovitura acésta teribilă n'a putut'o paralisa ministrul Puttkamer, n'a fostŭ în stare sĕ rĕsfrângă argumentele deputatului Singer, ci a adusŭ numai ca escusare înainte, că cu ajutorulŭ poliţiei secrete cei din Berlinŭ au aflatŭ despre atentatulŭ plănuitŭ în palatulŭ de érnă alŭ Ţarului. Unŭ „statŭ culturalŭ,“ ḑise ministrulŭ, are lipsă de „poliţiă secretă“, dér agenţĭ provocătorĭ n'a susţinutŭ Rusia nicĭodată. In fine a ameninţatŭ pe judecătorii din Elveţia, carĭ au comunicatŭ socialiştilorŭ secretulŭ, cu intervenirea cancelarului germanŭ.

Elveţianii nu i-au rĕmasŭ datorĭ cu rĕspunsulŭ ministrului Puttkamer. Ḑiarulŭ „Bund“ declară pe faţă, că poliţia germană susţine o mulţime de spionĭ în Elveţia, pe carĭ îi plătesce bine, ca sĕ amenințe liniştea şi ordinea ca agenţĭ provocătorĭ, sĕ compromită ţéra şi sé prăséscă anarchiştĭ pe cale artificială folosindu-se chiar de dinamită.

D-lŭ Puttkamer, adauge fóia elveţiană, însuşĭ a trebuitŭ sĕ concedă, că poliţia din Berlinŭ susţine asemenĭ agenţĭ, carĭ nu sunt totdéuna ómenĭ de cinste. Prin urmare nu guvernulŭ germanŭ, ci Elveţia are causă de a se plânge.

Aceste fapte şi constatărĭ dau tótă dreptatea lui Windhorst. Germania se află la marginea unei prăpastii îngrozitóre, de care nu-o vorŭ pute ferì mĕsurile draconice contra socialiştilorŭ, ci numai o procedere dréptă şi cumpĕtată.

Rĕspunsulŭ ministrului Tisza
la interpelările lui Helfy şi Perczel.

Primŭ-ministrulŭ ungurescŭ a pusŭ mai întâiu în vedere deputaţilorŭ, sĕ se feréscă d'a da credĕmêntŭ telegramelorŭ şi scirilorŭ ḑiaristice, care adesea suntŭ în contraḑicere unele cu altele, cum e şi sgomotulŭ despre pretinse amestecurĭ şi conflicte, pe care le întêmpină ministrulŭ de esterne la luarea decisiunilor politice. Cum că tóte acestea nu suntŭ adevĕrate, s'a spusŭ şi prin ḑiare din locurile cele mai competente....

Când vedemŭ — continuă ministrul — că aci într'o formă, aci într'alta, ni se atrage atenţiunea ca sĕ fimŭ cu băgare de sémă, căcĭ credinţa nóstra în aliaţĭ póte fi înşelată, şi când pe de altă parte se chiamă atenţiunea acelora sĕ fiă cu băgare de sémă, căcĭ se póte înşela în noi, când odată se împrăştiă sgomotulŭ că voimŭ sĕ pactămŭ în mod unilateralŭ, altădată se observă, că acésta o are în vedere unulŭ sĕu altulŭ dintre aliaţii noştri: este peste putinţă sĕ ne înţelégă cineva, că trebue sĕ fiă în interesulŭ cuiva, ca sĕ turbure pacea sĕu celŭ puţinŭ sĕ sguduie încrederea reciprocă a membrilorŭ ei...

In faţa acestorŭ împrăştierĭ de sgomote stă faptulŭ, că nu esistă nicĭ celŭ mai micŭ motivŭ ca cineva sĕ se pótă îndoi de buna credinţă reciprocă a puterilorŭ unite între ele pentru menţinerea păcei şi a siguranţei lorŭ.

Cum că Rusia procedéză la o dislocaţiune radicală a trupelorŭ sale, este destulŭ de cunoscutŭ, precum şi că esecutarea acestui planŭ, conceputŭ mai de multŭ, s'a făcutŭ în timpulŭ din urmă pe o scară mai întinsă în direcţiunea graniţelorŭ acestei monarchii.

Tocmai pentru aceea, fără d'a trage la îndoială declaraţiunile pacînice ale M. S. împĕratului Rusiei, precum şi in-

tenţiunile sale bine voitóre şi primindŭ chiar şi interpretaţiunile date din isvorŭ rusescŭ, care contestă, în ce privesce acele mişcărĭ de trupe, orĭ ce tendinţă agresivă, avemŭ datoria d'a ne îngriji ca evitândŭ totŭ ce arŭ puté avé aparenţa unei provocaţiunĭ, sĕ facemŭ totŭ ce reclamă siguranţa graniţelorŭ nóstre şi destoinicia armatei nóstre.

Scopurile şi principiile politicei nóstre esterne suntŭ cunoscute de cătră tóte puterile monarchiei şi de cătră lumea întrégă. In acéstă privinţă m'am mai pronunţatŭ şi s'a pronunţatŭ şi ministrulŭ de esterne.

Orĭ cine scie, că noi pentru noi nu poftimŭ nicĭ o estindere, contra tratatelorŭ, a influinţei nóstre, nicĭ estinderea teritoriului nostru, după cum ni se atribue acésta în modŭ mincinosŭ. Rĕmânêndŭ pe basa tratatelorŭ internaţionale, dorimŭ înainte de tóte menţinerea păcii, şi în interesulŭ acesteia vom fi totdéuna gata de-a conlucra în sensŭ câtŭ se póte de conciliantŭ, alăturea cu celelalte puterĭ europene, pentru menţinerea stărei corespundĕtóre tratatelorŭ.

Ministru încheià dicêndŭ, că alianţa triplă are caracterŭ defensivŭ şi că, cu tóte elementele care împingŭ la cértă şi la resbelŭ, speră că se va menţiné pacea.

APELŬ

cătră toţĭ alegĕtorii de partidulŭ naţionalŭ românŭ din cerculŭ electoralŭ alŭ Caransebeşului.

Din apelulŭ adresatŭ cătră alegĕtorĭ şi din scrisorile adresate cătră dieta ţĕrii, Vĕ este binecunoscutŭ, că deputatulŭ nostru, D-lŭ generalŭ Traianŭ Doda, nicĭ n'a întratŭ în dieta ţĕrii, nicĭ n'a depusŭ mandatulŭ de deputatŭ.

Noi cu toţii amŭ aprobatŭ acestŭ pasŭ, şi l'au aprobatŭ toţĭ Românii din întréga ţĕră.

În înţelesulŭ legii însĕ, mandatulŭ deputatului nostru a încetatŭ şi dieta ţerii a otărîtŭ o nouă alegere de deputatŭ dietalŭ.

Acéstă alegere s'a pusŭ pe diua de Mercurĭ în 8 Februarie căl. n. (27 Ian. st. vechiu.)

In acéstă di totŭ alegĕtoriulŭ de partidulŭ nostru este datorŭ de a veni aicea la Caransebeşŭ la loculŭ de alegere şi a'şĭ da votulŭ pentru candidatulŭ nostru.

Înainte de alegere vomŭ ţiné adunare, ne vomŭ înţelege şi vomŭ proclama de candidatŭ alŭ nostru pe acelŭ bărbatŭ, pe care îlŭ vomŭ afla vrednicŭ de principiile şi de ţinuta deputatului nostru de pănă aicĭ.

Alegĕtorilorŭ! Arătaţĭ şi acuma, că Vĕ cunósceţĭ binele Vostru şi aveţĭ şi hărnicia de a-lŭ apĕra. Nu Vĕ dareţĭ amăgirei, folosiţi-Vĕ şi acumŭ de dreptulŭ ce Vi-lŭ dă legea, precum V'aţĭ folositŭ totdéuna după buna Vóstră şciinţă şi cunoscinţă.

In conferinţa din 1 Decemvre a. t. delegaţii Voştri şĭ-au datŭ cuvêntulŭ, că vor păstra cu sfinţeniă onórea naţională şi tradiţiunile adevĕratŭ patriotice ale poporului român din cerculŭ nostru electoralŭ.

Astădĭ onórea cercului nostru însemnéză onórea tuturorŭ Românilorŭ din întréga ţĕră!

Deputatulŭ nostru de pănă acumŭ, D-l generalŭ **Traianŭ Doda,** *şĭ-a împlinitŭ datorinţa cătră ţĕră şi poporŭ. Acum a sositŭ timpulŭ, ca şi noi sĕ ne facemŭ datorinţa nóstră, pentru-că acum toţĭ Românii cu neastêmpĕrŭ îşĭ îndréptă privirile spre noi. D-lŭ generalŭ* **Traianŭ Doda** *nu ne-a părăsitŭ nicĭ când; nicĭ noi nu-lŭ vomŭ părăsi nicĭ-odată.*

Fiţĭ decĭ tarĭ în credinţa Vóstră; fiţĭ uniţĭ în inimile Vóstre; ţineţĭ la olaltă precum aţĭ ţinutŭ totdeauna.

Nu căutaţĭ la timpulŭ celŭ greu de érnă; veniţĭ cu toţii la alegere, pentru-că în luptă grea sĕ dovedesce trăinicia şi hărnicia unui poporŭ. Nicĭ unulŭ sĕ nu lipséscă dela datorinţa sa în acéstă di mare.

Veniţĭ sĕ ne împlinimŭ cu sânţeniă datorinţele nóstre de cetăţenĭ şi de Românĭ adevĕraţĭ şi Dumnedeulŭ străbunilorŭ noştri va fi cu noi!

Caransebeşŭ, în 15/27 Ianuarie 1888.

Comitetulŭ centralŭ electoralŭ:

Mihailŭ Popoviciu, preşedinte. *Ioanŭ Popoviciu sen., Stefanŭ Velovanŭ, Iancu Temeşŭ, Pavelŭ Magdescu, Ionŭ Ionaşŭ,* notarŭ. *Ioanŭ Bartolomeiu, Ioanŭ Topalŭ, Ilie Curescu, Mihaiu Drăgălină, Ioanŭ Stoianŭ, Demetriu Popoviciu, Nicolae Nestoroviciu, Dr. Iuliu Olariu, Ioanŭ Pinciu, Ioanŭ Mihaiu, Iosifŭ Bălanŭ, Patriciu Drăgălină,* notarŭ.

SCIRILE DILEI.

Alegerea unui deputatŭ alŭ Caransebeşului la dieta ungurésca în loculŭ generalului *Traianŭ Doda,* care a fostŭ despoiatŭ de cătră dietă de mandatulŭ sĕu, s'a fixatŭ pe diua de 8 Februarie n.

Acum e rêndulŭ Românilorŭ sĕ dea cuvenitulŭ rĕspunsŭ.

***

Cetimŭ în „Ellenzék“: „După cum se anunţă din isvorŭ vrednicŭ de credinţă din Budapesta, *direcţiunea de finanţe din Cluşiu se va strămuta la Sibiiu,* rĕmânêndŭ aicĭ unŭ inspectoratŭ de finanţe constătătorŭ numai din câteva persóne. Precum se vede, Tisza — póte în urma unei ordinaţiunĭ venite din locŭ mai înaltŭ — vrea sĕ facă Sasilorŭ concesiunĭ estra-ordinare. Una din aceste concesiunĭ este şi strămutarea acestui mare şi importantŭ oficiu. Décă este adevĕratŭ acésta, la tómnă va fi deja scrisŭ pe noulŭ şi frumosulŭ palatŭ alŭ acestui oficiŭ: *„de esarendatŭ“.* Ar fi bine sĕ se strămute chiar şi universitatea la Bistriţa orĭ la Mediaşŭ.“

Şi ce atâta grije pe „Ellenzek“, ca şi cum direcţiunea de finanţe s'ar transfera într'unŭ oraşŭ din Asia şi nu într'unulŭ din Ardealŭ!

***

„Sieb. Volkfreund“ scrie în numĕrulŭ sĕu din urmă, că ministru-preşedinte ungurescŭ, în rĕspunsulŭ sĕu datŭ deputatului Meltzl, „a accentuatŭ *simţĕmintele binevoitóre ce le-a nutritŭ elŭ şi guvernulŭ ungurescŭ faţă cu Sasii.“*

„Kronst. Ztg.“ numesce acésta unŭ *lapsus calami* din partea fóiei săsescĭ „Sieb. Volksfr.“ Noi credemŭ că, după ce cunoscutŭ i-a fostŭ rĕspunsulŭ ministrului, e mai multŭ decâtŭ o scăpare de condeiu: se mână apă pe móra ungurésca, faptŭ de care mai târdiu va plânge amarŭ „Sieb. Volksfr.“ şi compania.

***

In anulŭ trecutŭ scolasticŭ *numĕrulŭ copiilorŭ din Cluşŭ obligaţĭ a cerceta scóla* a fostŭ de 3254, adecă mai multŭ cu 219 ca în anulŭ de mai nainte. După confesiune numĕrulŭ totalŭ alŭ acestorŭ copii se împarte astfeliu; 1258 (38_{66}%) romano-catolicĭ, 180 ($5._{54}$%) greco-catolicĭ (adecă românĭ); 7 ($0._{22}$%) gr. or. (asemenea românĭ); de confes. helv. 1269 ($38._{97}$%); de conf. aug. 154 ($4._{78}$%); de conf. unitară 90 ($2._{46}$%) şi de cea mosaică 306 ($9._{41}$%). Numĕrulŭ copiilorŭ din Cluşŭ, carĭ nu numai suntŭ obligaţĭ, dér şi cerceteză scóla, face 2901; din provinciă se află la aceste scóle 1238 de copii. Scolĭ poporale se află în Cluşŭ cu totulŭ 38; dintre aceste suntŭ confesionale 14 scolĭ elementare şi 3 grădinĭ de copii, celelalte suntŭ de statŭ, private etc. Inspectorulŭ se scóle se plânge contra scólelorŭ confesionale, dicêndŭ că suntŭ pré micĭ în proporţiă cu numĕrulŭ elevilorŭ.

Totdéuna plângerĭ contra scólelorŭ confesionale, fiindcă suntŭ îndesate de scolarĭ, ér cele de statŭ mai multŭ góle! Convinge-se-va odată ministrulŭ dopurilorŭ de sticlă, că scólele de maghiarisare n'au trecere?

***

Noulŭ intendantŭ alŭ *operei şi teatrului naţionalŭ ungurescŭ din Pesta,* ca sĕ le scape de deficitŭ şi de fiascurĭ, a hotărîtŭ sĕ reducă personalulŭ subalternŭ; aşa între altele baletistele vorŭ fi reduse dela 80 la vr'o 48.

Orĭce mĕsură e zadarnică, fiindŭ că — Pesta nu e ungurésca.

***

In 19 Ianuarie n. s'a făcutŭ în comuna *Ciuc-Sâncraiu* alegerea de primarŭ în presenţa solgăbirĕului Simon Sandor. Când însĕ solgăbirĕulŭ anunţă alegĕtorilorŭ numele candidatului, deodată săriră asupra lui 180—200 de locuitorĭ chefuiţĭ de bĕutură, protestândŭ contra candidatului şi strigândŭ, că lorŭ le trebue unŭ astfelŭ de primarŭ, care nu se teme de nimenea, şi *care nu-şĭ bate capulŭ nicĭ cu solgăbirĕulŭ, nicĭ cu notarulŭ, nicĭ cu preotulŭ, nicĭ cu Dumnedeu, şi nicĭ cu altŭ ceva.* Cerură candidatura unui Simon Sandor; pe cine nu va vota pentru elŭ promiseră că-lŭ va toca în capŭ. Solgăbirĕulŭ scăpà prin intervenirea întregei gendarmerii din Ciucŭ-Sereda, dér întărì ca primarŭ pe candidatulŭ sĕu, care primì numai 15 voturĭ. Partisaniii candidatului poporului se absţinură dela votisare.

O nouă dovadă, că trăimŭ sub celŭ mai crassŭ absolutismŭ.

***

In fóia oficială ungurésca găsimŭ unŭ nume: *Ionŭ Mirea* din *Birchişŭ orĭ Bircheşŭ* — scie-lŭ hahangu — care şĭ-a schimbatŭ numele în „Sandor“.

Érăşĭ vr'unŭ jidovŭ orĭ armênŭ orĭ cine scie ce streinŭ, cu nume românescŭ ia slujbă ungurésca.

***

In dilele trecute, pe linia căii ferate *Vojtek-Bogşanŭ,* doi ţĕranĭ, vrêndŭ sĕ trécă cu sania peste şine, fură striviţĭ de unŭ trenŭ de marfă, care tocmai în acelŭ momentŭ venea pe liniă.

Basme séu adevĕrurĭ?

Corespondentulŭ din Bulgaria alŭ diarului „Times“ istorisesce, că pe timpulŭ unui banchetŭ la clubulŭ militarŭ din Filipopolŭ, unŭ funcţionarŭ civilŭ pronunţà câte-va cuvinte injuriose la adressa prinţului Alexandru de Battenberg.

Maiorulŭ Stefofŭ, care asista la banchetŭ, scoţêndŭ pe dată revolverulŭ sĕu, omorî pe funcţionarulŭ, lăsându-lŭ pe locŭ.

O luptă corpŭ la corpŭ s'a încinsŭ atuncĭ între ofiţerii partisanĭ ai prinţului Ferdinand şi între cei rĕmaşĭ fidelĭ prinţului de Battenberg. Au fostŭ mulţĭ răniţĭ din ambele părţĭ.

Acestŭ incidentŭ a provocatŭ întârdierea mergerii la Filipopolŭ a prinţului Ferdinand, care însĕ acum călĕtoresce prin Rumelia.

Décă adevĕratŭ e acestŭ faptŭ, atuncĭ pe slabe baze stă tronulŭ prinţului Ferdinand.

Balŭ în Blaşiu.

Sâmbătă, în 11 Februarie st. n. a. c. se va da în sala „Hotelului Naţionalŭ“ din Blaşiu unŭ balŭ filantropicŭ în folosulŭ *„fondului pentru ajutorarea studenţilorŭ sĕracĭ în casŭ de bólă“.*

Comitetul arangiator: Aronŭ Deacŭ, preşedinte. Nicolau Popescu, casarŭ. Ioanŭ F. Negruţiu, secretarŭ. Sebastianŭ P. Radu, Aureliu Florianŭ, Iacobŭ Mureşianu, membrii.

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS.“

(1)

Orbulŭ din Chiriacŭ.

— Impresiunĭ de călĕtoriă. —

Dedicaţiă d-nei Alecsandrina Nedelcovici.

Am lasatŭ pentru puţinŭ prafulŭ Giurgiului şi apucai drumulŭ dealungulŭ şi după câteva césurĭ, aşa pe 'nserate, mĕ vĕdui în comuna Chiriacŭ.

Chiriaculŭ este o moşiă în care orĭ şi cine îşĭ póte petrece. Câmpulŭ intinsŭ este intreruptŭ de văi şi de coline, şi de şi arşiţa te supĕră, n'ai decâtŭ sĕ te abaţĭ într'o parte séu într'alta şi te poţĭ rĕcori la umbra vr'unui stejar, căcĭ lângă Chiriacŭ se află o mulţime de păduricĭ.

Décă eştĭ vênătorŭ, n'ai decâtŭ sĕ porneşcĭ de diminéţă la bostanii Lipovenilorŭ, séu la uleele*) pândarilorŭ, séu sĕ te aşedĭ pe marginea leselorŭ, la potecă, unde vulpea amăgeşce paserile, când vré sĕ trécă prin rărişţea stejarilorŭ, séu décă nu, n'ai decâtŭ sĕ alergĭ după prepeliţele grasului, carĭ iesŭ din meiurĭ şi din mirişţea de grâu şi carĭ cu sborulŭ lorŭ şugubiuţŭ înşélă pe vênătorulŭ nedibacĭ.

Intr'una din dile o luai cu cabrioleta la câmpŭ.

Era luna lui Iulie cătră sfêrşitŭ. Sórele ardea, ér caii cliposiau din pricina căldurei şi erau în neastêmpĕrŭ, căcĭ muscăria cea multă nu le mai da repaosŭ.

Cum eşii la largŭ, îmĭ rotii privirea în tóte părţile şi voiam parŭ că sĕ vĕdŭ deodată totŭ ce cuprinde loculŭ, unde petreceam. Privirea mi-se ştirbi prin pădurea ce-mĭ sta în faţă şi fără sĕ mĕ mai gândescŭ multŭ, mĕ hotărîi repede sĕ apucŭ într'acolo. Era caldŭ nu glumă şi mi se părea că însa-şĭ pădurea îmĭ face semnŭ şi mĕ chiamă la sine ca sĕ mĕ scutéscă de zăpuşala aerului.

In clipa când voiamŭ sĕ plecŭ, vĕdui, câtŭ colea în dréptam ea, o mulţime de copii jucându-se şi între ei zării şi o fetică, putea fi aşa de nouĕ anĭ.

Curiositatea este lucru mare; ea te impinge cu o nespusă tăriă cătră totŭ ce se iveşce în calea ta.

Astfelŭ eu cârnii cabrioleta spre céta de copii, îmĭ şi uitasemŭ de pădure, dér nu mĕ apropiai bine de ei, când la o depărtare de vr'o sută de paşĭ, zării o ridicătură, care la începutŭ mi se părù a fi unŭ muşunoi de pămêntŭ.

Pe aci şesulŭ era mărişorŭ; şi când şesulŭ este mărişorŭ, astfelŭ de ridicăturĭ te isbescŭ în ochĭ aşa, încâtŭ nu poţĭ trece p'aci încolo, fără ca sĕ te întrebĭ, că óre ce va fi.

Uitându-mĕ cu mai multă băgare de sémă, distinseiu că acea ridicătură are pe dênsa şi vestminte. „Ce sĕ fiă?“ mĕ întrebamŭ şi îmĭ gândii, că trebue sĕ fiă o ciuhă, pusă anume pentru spaima paserilorŭ, ce s'ar apropia de rĕstavele de porumbŭ.

Când ce sĕ vedĭ!

Fiindŭ aprópe de totŭ, spre marea mea mirare, nu era ciuhă, nu era muşunoi acea ridicătură, ci era unŭ flăcău aşa între 19 şi 21 de anĭ, unŭ flăcău însĕ, care sta nemişcatŭ.

— Bună diua băiete, — diseiu eu şi sării din cabrioletă.

Pe când mĕ apropiamŭ de elŭ, acest băieţandru îşĭ întórse capulŭ şi ascultà cu urechea. Intr'unŭ târdiu, după ce a rĕmasŭ câte-va clipe gândindu-se, dise de totŭ rarŭ şi pronunţândŭ fiăcare cuvêntŭ cu multă băgare de sémă: „Cine eştĭ d-ta?“.

Intrebarea îmĭ părù ciudată şi póte aşĭ fi esplicat'o cine scie cum, décă n'aşĭ fi vĕdutŭ îndată că băeţandrulŭ din faţa mea era orbŭ.

Era orbŭ sĕrmanulŭ şi amêndoi ochii erau coperiţĭ cu gróse peliţe, carĭ îţĭ înfăţişau par'că douĕ beşicuţe pline cu fumŭ.

Orbulŭ se chiema Dumitru Vĕrtejan. Era îmbrăcatŭ în nisce pantalonĭ de pâslă négră croiţĭ largĭ bulgăresce, încălţatŭ cu opincĭ, încinsŭ cu unŭ brâu albŭ de lână, în cămaşe, şi în capŭ cu căciulă. La brêu avea unŭ fluerŭ cu şése găurele, avea unŭ amnarŭ, deşi nu fuma tutunŭ, avea o punguliţă veche, de ale cărei baerĭ erau atêrnate nisce scoicĭ mititele.

Atâta şi nimicŭ mai multŭ.

După ce dĕdui „bună diua“ şi după ce elŭ mĕ întrebà „cine sunt“, începù a'şĭ mişca genele, cum şi-le mişcă omulŭ care vede şi doreşce sĕ védă şi mai bine cu tóte că mi se pare, că orbulŭ îşĭ mişca genele, fiindŭ că-lŭ supĕra órecum sórele, care-i venia dreptŭ în peliţele, ce-i acopereau ochii. (Va urma.)

*) Stupĭ.

Prețulŭ întrărei: Pentru persónă 1 fl. v. a. Pentru familiă de trei membri 2 fl. v. a. Pentru familiă de peste trei membri 3 fl. v. a.

Inceputulŭ la 7½ óre séra.

Oferte marinimóse se primescŭ cu mulțămită și se vorŭ chita pe cale diaristică.

Dare de sémă și mulțămită publică.

(Fine).

Onoratului publicŭ, care a bine-voitŭ a lua parte la concertulŭ și petrecerea arangiată pentru unŭ scopŭ atâtŭ de săntŭ, în specie Domnilorŭ, carĭ avură bunăvoința a solvi peste prețulŭ ficsatŭ de întrare, și celorŭ, carĭ fără a lua parte la petrecere, contribuiră din singurulŭ motivŭ, spre a ne ajuta întru realisarea dorinței pentru edificarea unei bisericĭ demne de a se aduce mărire lui Dumnedeu într'ënsa, li se esprimă cea mai profundă mulțămită.

Totŭ de odată ne ținemŭ de datorință plăcută a rosti mulțămita nóstră amabilei domnișóre Otilia Brendușanu din Blașiu și pré stimatului domnŭ Iacobŭ Mureșianu, profesorŭ de musica vocală și instrumentală totŭ din Blașiu, carĭ ambii concertară în piano forte, precumŭ și pré stimatului domnŭ Virgiliu Brendușianŭ iuristŭ absolutŭ, care s'a produsŭ în violină acompaniatŭ pe piano de domnișóra Otilia Brendușianŭ, toțĭ cu unŭ atare resultatŭ și efectŭ asupra publicului numërosŭ, încâtŭ secerară cele mai frumóse laude din partea aceluia și chiar și din partea streinilorŭ versațĭ în arta musicei.

Cu multă plăcere amintimŭ și numele D-lui Georgiu Simu, clericŭ absolutŭ și universitariu în Clușiu, care prin declamarea esecutată cu rară desteritate și multŭ spiritŭ a unei poesii a lăsatŭ publicului o dulce amintire de diua în care a venitŭ să-șĭ afle o petrecere inocentă.

Asemenea priméscă cea mai căldurósă mulțămită tinerii concertanțĭ în corŭ, carĭ prin piesele esecutate cu multă precisiune și simțemêntŭ, produseră cele mai plăcute impresiunĭ în totŭ publiculŭ, care i-a ascultatŭ cu mare atențiune și plăcere.

M.-Ludoșiu, în 26 Ianuarie 1888 s. n.

Nicolae Solomonŭ, președinte. **Vasilie Moga**, cassarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Sofia, 2 Februarie. Sgomotulŭ despre formarea unorŭ nouë bande de insurgențĭ în apropierea Adrianopolului se declară ca neîntemeiatŭ.

Lemberg, 2 Februarie. Scirea lui „Pester Lloyd:" *După scirĭ sosite din Varșovia, cu tóte că timpulŭ e nefavorabilŭ, se construescŭ în tótă graba chiar și în cele mai micĭ orașe din Polonia ruséscă casarme și case de bêrne (Blockhäuser). Se continuă cu zelŭ și cumpărările de cai.*

DIVERSE.

Dile critice suntŭ în urma prorociei Dr. Rudolf Falb în anulŭ curentŭ următórele: 12 și 27 Februarie, 12 și 27 Martie, 11 și 26 Aprilie, 29 Mai, 9 și 23 Iulie, 7 Augustŭ, 20 Septemvre, 5 Oct., 4 Noemvre și 3 Decemvre. Pentru tóte aceste dile se profețescŭ furtunĭ și cutremure de pămêntŭ.

Divorțŭ baronescŭ. Mare sensațiune a făcutŭ în Pesta scirea, că baronesa Otilia Bornemisza, fica milionarului Heinrich de Schosberger, a înmânatŭ cerere de divorțŭ contra bărbatu-sëu br. Paulŭ Bornemisza. Ca motivŭ se aduce antipatia ce o au ambii unulŭ cătră altulŭ, Br. Bornemisza, care se trage din familiă nobilă ardelenă, se va duce după despărțire la America, ca să trăiască acolo ca farmer (arendatorŭ).

Dragostea dintêiu n'are căpětâiu. Ernst Possart s'a căsătoritŭ în Brooklyn lângă New-York érășĭ, a treia óră, cu soția sa, născută Deinet, de care se divorțase (despărțise) de douĕ orĭ.

Strigoiu. Din Belgrad se scrie cu data 12 Ianuarie: In dilele geróse din urmă poliția a găsitŭ într'o stradă din Belgradŭ pe unŭ omŭ înghețatŭ; după órecare încercărĭ de a-lŭ redeștepta, s'a credutŭ că e mortŭ. Rudele au pregătitŭ totulŭ pentru înmormêntare și plecară cu mortulŭ prin orașŭ spre cimitirŭ, când deodată, afară pe câmpŭ, vizitiulŭ carului mortuarŭ opri caii și adresându-se cătră preotŭ îi spuse, că aude pe celŭ din cosciugŭ bătêndŭ și ricăindŭ. Popa și ceilalțĭ se apropiară și când audiră și ei bătăile din cosciugŭ o luară la fugă cu popa în frunte. In Serbia e fórte lățită superstiția despre strigoii numițĭ *vampirĭ*. Se crede, că mai alesŭ cei morțĭ repede reînviază, spre a face rĕu vecinilorŭ și rudelorŭ în viéță. Vizitiulŭ dricului se întórse spre orașŭ, se opri la o secțiă și făcu cunoscutŭ casulŭ. Capaculŭ cosciugului fu ridicatŭ și dinăuntru se audiră îndată înjurăturĭ și protestărĭ energice din partea pretinsului mortŭ, care se plângea, că vorŭ sĕ-lŭ îngrópe de viu fără cercetare. Poliția declară, că trĕba este a spitalului și bietulŭ creștinŭ trebui sĕ rĕmână totŭ în cosciugŭ până la spitalŭ, unde în fine fu luatŭ în îngrijire. Acestŭ pretinsŭ vampirŭ beuse prea multŭ cu alțĭ prietinĭ în acea séră fatală, apoi cădêndŭ pe stradă a rĕmasŭ pe locŭ amorțitŭ. Scuturătura dricului l'a readusŭ între cei vii.

Mijlocŭ pe apĕrare contra frigului. Chinezii, carĭ trăescŭ în Berlinŭ, își apĕră urechile de frigŭ într'unŭ modŭ caracteristicŭ. Unei foi din Breslau i se scrie în acéstă privință din Berlinŭ: După câteva dile mai calde, s'a făcutŭ érășĭ frigŭ, și acésta a datŭ Chinezilorŭ aflătorĭ în Berlinŭ ocasiune pentru o invențiune ciudată. *Ei își pórtă adecă urechile în cutii de hârtiă-cartonŭ!* Naturalŭ că acestea suntŭ construite după gustulŭ țĕrei lorŭ: coperișulŭ, cam douĕ treimĭ din suprafața unui cercŭ, este îmbrăcatŭ cu catifia négră, zugrăvită cu florĭ pompóse în cele mai vii colorĭ. (La urechĭ marĭ cooperișulŭ pórtă buchete întregĭ.) Păretele lateralŭ este îmbrăcatŭ cu mătase albastră și întréga cutiă este căptușită cu blană, care ese afară pe buca obrazului și formézá unŭ felŭ de barbă-favorite, ce de altmintrelea Chinesii nu pórtă. De asemenea din causa frigului pórtă ochelarĭ încadrațĭ nu în metalŭ, ci în cornŭ (osŭ) și țestŭ, vedĭ bine că în dimensiunĭ corespundĕtóre mai marĭ. Când vedĭ pe unŭ Chinesŭ astfelŭ decoratŭ mergênd pe stradele Berlinului, și încă în costumulŭ sĕu naționalŭ ca unŭ halatŭ, care încă e împestrițatŭ cu cele mai diferite colorĭ, e cu neputință sĕ nu pufnescĭ de rîsŭ. Berlinezii însĕ s'au dedatŭ cu ei.

Cânii de rĕsboiu s'au întrodusŭ acum în Francia într'adevĕrŭ în regimente ca elemente militare. Despre modulŭ, cum se instruéză acești cânĭ pentru scopurile lorŭ, scótemŭ din numĕrulŭ celŭ mai nou alŭ diarului *„France Militaire"* câteva amĕrunte interesante: Fiecare companiă din regimentŭ capĕtă celŭ puținŭ unŭ câne de rassă mare. Acești cânĭ se țină în curțile casarmelorŭ și pe când suntŭ purtațĭ da găitane, nutrițĭ și tractațĭ amicalŭ de soldațĭ în *uniformă francesă*, pe atuncĭ suntŭ sumuțațĭ la soldații îmbrăcațĭ în *uniforme prusiene* de diferite arme. Acești soldațĭ jidărescŭ cânii până la estremŭ; dér fiindŭ ținuțĭ strîns de sforĭ, nu potŭ face nimica soldaților pseudo-prusianĭ. După câteva sĕptĕmânĭ de eserciți, cânii suntŭ dușĭ afară la serviciulŭ practicŭ alŭ anteposturilorŭ trupelorŭ în terenŭ. Fiecare antepostŭ principalŭ capĕtă unŭ câne. După câtva timpŭ ese din tufișŭ séu din dosulŭ valului terenului o figură în uniformă prusiană într'o depărtare de vr'o sută de pașĭ, cânii latră și acuma nefiindŭ ținuțĭ de sforĭ, se repedŭ cu furiă asupra figurei, pe care o mușcă crudŭ cu dinții și o sgărie cu ghiarele. Din norocire figurile atacate în chipulŭ acesta nu suferŭ nicĭ unŭ rĕu, căci suntŭ numai nisce păpușĭ de lemnŭ îmbrăcate în uniforme prusiane. Nu este acestŭ felŭ de instrucțiune militară o ideă încântătóre? Câte nu se vorŭ mai scorni, pentru ca sĕ se facă mai simplă purtarea modernă a rĕsboiului?

SCIRĬ ULTIME.

Viena, 1 Februarie. Diarele „Pester Lloyd" și „Post" din Berlinŭ afirmă că Rusiu continuă cu pregătirile sale militare, cu tóte asigurările pacifice ale Țarului, și dicŭ că Germania și Austro-Ungaria suntŭ datóre sĕ se întăréscă la timpŭ în contra rĕsboiului ofensivŭ ce pregătește Rusia.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 1 Februarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argintŭ românescŭ .	„	8.40	„	8.43
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.33
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ . . .	„	109.—	„	110.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 1 Februarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	96.05
Renta de hârtia 5%	83.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare . .	148.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . . .	94.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . . .	124.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . . .	103.75
Bonurĭ rurale ungare	103.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	103.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bonurĭ rurale Transilvane	103.70
Bonurĭ croato-slavone	103.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ .	118.50
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.75
Renta de hârtiă austriacă.	78.20
Renta de argintŭ austriacŭ	80.15
Renta de aurŭ austriacŭ	108.15
Acțiunile băncei austro-ungare. . . .	868.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. . .	272.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. . .	269.20
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ . .	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.01½
Mărcĭ 100 împ. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlinge	126.60

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

(2)

DUMNEDEU E TATALŬ TUTURORŬ.

Novelă.

Biata femeiă stînse lumina și se încerca sĕ dórmă, dér îndeșertŭ.

„Dómne, de nu i-s'ar întêmpla ceva!" cugĕta întru sine și se ruga lui Dumnedeu necontenitŭ.

„Oare ce sĕ fiă asta?" se întreba pe sine, „căcĭ și de altă dată a mersŭ, dér nicĭ-odată nu am fostŭ așa de neliniștită ca și acuma?" Singurŭ bóla ei să fi fostŭ pricina la acésta — căcĭ bóla îlŭ face pe omŭ adeseorĭ atâtŭ de indispusŭ, orĭ — póte vre-o presimțire?

Micuțele fetițe îndată ce diminéța se deșteptară întrebară de bunulŭ lorŭ tată.

— S'a dusŭ la munte, — le rĕspunse mama lorŭ.

— Pentru ce s'a dusŭ la munte? — întrebă fetița cea mai mică, abia de 5 anĭ, Emilia.

— Sĕ aducă plutele în josŭ de acolo, — rĕspunse mama.

— Pentru ce'sŭ plutele acelea mamă?

— Facŭ ómenii case din ele.

— Dér noi avé-vomŭ case nouĕ?

— Nu, draga mamei, plutele nu suntŭ ale nóstre, ci ale baronului.

— Atuncĭ pentru ce nu s'a dusŭ baronulŭ după ele, décă'sŭ ale lui? — dise blondina Hortensia.

— Pentru-că baronulŭ plătesce pe tatălŭ tĕu, ca sĕ'i facă dênsulŭ treburile.

— Dér tatii baronulŭ îi plătește?

— Da, copila mea.

— Dér baronului cine'i plătește?

— Lui i-a datŭ Dumnedeu banĭ mulțĭ.

— Apoi tatii pentru ce nu i-au datŭ?

— Tacĭ, dragă, dise mama — voia lui Dumnedeu nu o potŭ sci ómenii; tóte suntŭ bune precum le-a datŭ Dumnedeu.

Fetițele încetară de a mai vorbi, după ce mica Emilia întrebă încă odată pe mamă-sa:

— Pentru ce nu mănâncĭ mamă?

— Nu sunt flămândă; mâncațĭ numai voi, — rĕspunse ea.

Intre aceste sosi servitórea dela curtea baronului, ca sĕ ducă pe Hortensia sĕ se jóce cu fetița aceluia, care era de aceeașĭ etate.

— Pentru ce nu a venitŭ și Olivia cu tine? — întrebă Hortensia pe servitóre.

— Inbracă-te degrabă și du-te, nu totŭ întreba atâta; dér sĕ te porțĭ, drăguță, frumosŭ, — îi dise mamă-sa.

In diua următóre, când ședea mama cu fetițele la masă, se aude apropiându-se o trăsură. Se scólă repede ca fulgerulŭ dela masă și se apropiă de ferésträ.

— Numai Iónŭ a venitŭ, póte că tatălŭ vostru va veni pe plute, — dise ea.

Iónŭ deshamă caii, și se duse apoi în casă ca sĕ spună ce a disŭ stăpânu-sĕu.

— Domnulŭ a disŭ, că o sĕ vină mâne pe plute; pe mine însĕ m'a trimisŭ de pe munte îndĕrĕtŭ.

— Nu i-a fostŭ rĕu pe drumŭ? — întrebă stăpână-sa.

— Nu, mulțămimŭ lui Dumnedeu, — rĕspunse servitorulŭ.

— Ióne, cum e muntele? — întrebă Emilia.

— Cum? D'apoi verde! cum sĕ fiă?

— E verde zăpada pe acolo? întrebară fetițele deodată.

— Nu zăpada, ci bradii suntŭ verdĭ.

— Dér pentru ce se numescŭ muntĭ?

— Pentru-că suntŭ înalțĭ și multă zăpadă pe ei.

— Cum este zăpada? — întrebă Emilia.

— Cum? D'apoi albă, cum sĕ fiă?

— Pentru ce ai disŭ dér, că muntele e verde?

— Bradii suntŭ verdĭ, zăpada pe ei e albă; ce mĕ întrebĭ atâta?

După acestea fetițele începură a vorbi între ele, ce le-a aduce tatălŭ lorŭ de pe munte.

— Nuia, de vețĭ fi rele, — dise mama în glumă.

— Nuia nu'mĭ trebuie, — rĕspunse Hortensia.

— Eu nu voiu fi rea — continuă Emilia.

Trecu și diua acésta încetŭ și monotonŭ.

Mama fiindŭ cam bolnavă, se culcă puținŭ după prândŭ, ca sĕ se recreze.

(Va urma.)

Nr. 7374 ex 1887.

Publicațiune.

Din interesulŭ siguranței publice, a averei și a persónei, a aflatŭ subscrisulŭ căpitănatŭ de consultŭ, ca cu 4 Februarie a. c. se interdică cerșitulŭ pe întregulŭ teritoriu brașoveanŭ. Pentru ca lipsa cerșitorilorŭ din nou conscrișĭ și aparținětorĭ comunei orășenescĭ Brașovŭ sě se pótă și de aicĭ înainte acoperi prin milosteniile date de către publicŭ, s'au provocatŭ prin subscrisulŭ căpitănatŭ toțĭ posesorii de prăvălii, carĭ mai multŭ au fostŭ molestațĭ în fie-care Sâmbătă de către cerșitorĭ, ca pe cale de subscripțiune sě signeze anumite sume de milostenii. Provocarea acésta a avutŭ unŭ resultatŭ de totŭ îmbucurătorŭ, deórece subscripțiunea representă peste 1000 fl. anualmente. Totușĭ însě pentru ca ajutorarea acestorŭ cerșitorĭ se aibă unŭ succesŭ mai mare, apeléză subscrisulŭ căpitănatŭ la marinimositatea întregului publicŭ cu aceea recercare, ca milosteniile carĭ se intenționéză de a se da, sě se depună séu la centrala poliției séu în expositurile din suburbii, unde se află spre acestŭ scopŭ cutii pentru păstrarea acestorŭ milostenii.

Astfelŭ de sume se vorŭ împărțĭ între cerșitorĭ de către subscrisulŭ căpitănatŭ în tótă sěptěmâna (Sâmbăta).

Brașovŭ, 26 Ianuarie 1888.

3c,3—3 **Căpitănatulŭ orășenescŭ.**

Nr. 13724 ex 1887.

PUBLICAȚIUNE.

In puterea Inaltei aprobărĭ esprimate prin ordinațiunea Inaltului Ministerŭ regescŭ ungur. de interne ddto 26 Noemvrie 1887, Nr. 76.289|IV g. se va vinde, pe cale scripturistică de oferte, mai multŭ oferentului, edificiulŭ folositŭ mai înainte ca spitalŭ militarŭ, din ulița căldărarilorŭ Nr. 523.

Referitórea pertractare publică de oferte se va ținea *Joi, în 16 Februarie 1888,* după prândŭ la 3 óre, în biroulŭ oficiolatului orășenescŭ economicŭ cu care ocasiune se vorŭ deschide și ofertele ascernute. Condițiunile de oferte se potŭ esamina de fie-cine în amintitulŭ birou în decursulŭ órelorŭ oficióse.

Ofertele sigilate și provědute cu unŭ timbru de 50 cr. au ca sě se aștérnă în amintita ḑi celŭ multŭ până la 12 óre la prânḑŭ d-lui primarŭ Franciscŭ de Brennerberg.

Ofertulŭ trebue sě fie prověḑutŭ cu unŭ vadiu de 10% din suma oferată ca prețŭ de cumpěrare. Vadiulŭ sě póte constea din banĭ séu hârtii de prețŭ; ofertulŭ are sě conțină dechiarațiunea, cumcă oferentulŭ cunósce condițiunile de ofertŭ și acele contractuale și că se supune lorŭ pe deplinŭ.

Realitatea, ce are sě se vêndă, este prețuită de către oficiolatulŭ orășenescŭ pentru clădirĭ cu 25.000 fl. și la cerere se póte vedea în fiecare timpŭ pe lângă intervențiunea oficiului orășenescŭ economicŭ, la care se află și cheile.

Brașovŭ, 14 Ianuarie 1888.

1c,3—2 **Magistratulŭ orășenescŭ.**